

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2022 m. birželio 30 d. Nr. XIV-1277
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. **Aukšta profesinė kvalifikacija** – kvalifikacija, kurią liudija aukštojo mokslo diplomas arba aukštojo mokslo kvalifikacijai prilyginta informacinių technologijų ir ryšių technologijų paslaugų srities vadovų ir informacinių technologijų ir ryšių technologijų specialistų ne mažesnė kaip trejų metų profesinė patirtis, kuri įgyta per pastaruosius septynerius metus ir kuri yra būtina profesijai ar sektoriui, nurodytiems darbdavio įsipareigojime įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba darbo sutartyje, arba aukštojo mokslo kvalifikacijai prilyginta ne mažesnė kaip penkerių metų profesinė patirtis, kuri yra būtina profesijai ar sektoriui, nurodytiems darbdavio įsipareigojime įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba darbo sutartyje.“

2. Papildyti 2 straipsnį 15² dalimi:

„15². **Nacionalinė viza** – Lietuvos Respublikos išduodama viza, kuria užsieniečiui leidžiama atvykti į Lietuvos Respublikos teritoriją ir būti joje visą vizos galiojimo laikotarpį.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 17¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„17¹. **Pabėgėlių priėmimo centras** – biudžetinė įstaiga, teikianti socialines, apgyvendinimo ir kitas priėmimo sąlygas užtikrinančias paslaugas prieglobsčio prašytojams, užsieniečiams, kuriems suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, užsieniečiams, esantiems ar buvusiems su prekyba žmonėmis susijusių nusikaltimų aukomis, užsieniečiams, kurie yra pažeidžiami asmenys, kol jie laukia sprendimo dėl grąžinimo ar išsiuntimo įgyvendinimo, užsieniečiams, perkeltiems į Lietuvos Respublikos teritoriją Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu. Pabėgėlių priėmimo centro savininko teises ir pareigas įgyvendina Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 27⁴ dalį ir ją išdėstyti taip:

„27⁴. **Šengeno viza** – vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 810/2009 ir Šengeno teisyno nuostatomis, Šengeno valstybės išduodama viza, kuria užsieniečiui leidžiama atvykti į Šengeno

valstybių teritoriją ir būti joje ne ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį arba vykti tranzitu per Šengeno valstybių teritoriją.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 34 dalį ir ją išdėstyti taip:

„34. Kitos šiame Įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžiamos Reglamente (EB) Nr. 810/2009 (toliau – Vizų kodeksas), 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB, ir Reglamente (ES) 2018/1240.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 4 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Valstybės saugumo departamentas, turėdamas duomenų, kad užsienietis, kuriam išduota viza, leidimas gyventi ar kitas šiame Įstatyme nurodytas užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantis dokumentas, kelia grėsmę valstybės saugumui, nedelsdamas apie tai informuoja Migracijos departamentą, kuris ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo šios informacijos gavimo dienos panaikina užsieniečiui išduotą vizą, leidimą gyventi, jeigu tokie dokumentai buvo išduoti, arba užsieniečio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje ir apie tai nedelsdamas informuoja užsienietį.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 4 straipsnį nauja 1 dalimi:

„1. Valstybės politiką užsieniečių trumpalaikio atvykimo į Lietuvos Respubliką kontrolės srityje formuoja, jos įgyvendinimą koordinuoja ir kontroliuoja Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija, bendradarbiaudama su Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija.“

2. Buvusias 4 straipsnio 1–7 dalis laikyti atitinkamai 2–8 dalimis.

3. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Valstybės politiką užsieniečių ilgalaikio buvimo ir gyvenimo Lietuvos Respublikoje kontrolės srityje formuoja, jos įgyvendinimą koordinuoja ir kontroliuoja Vidaus reikalų ministerija.“

4. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprenddamas dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 4 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių

institucijų išvadas, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Prieglobstis Lietuvos Respublikoje ar laikinoji apsauga užsieniečiui suteikiami tik gavus išvadą, kad šis užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, ir išvadą, kad užsienietis, kuriam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikiama papildoma apsauga, nekelia grėsmės visuomenei, o užsienietis, kuriam suteikiamas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, nėra įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nekelia grėsmės visuomenei. Šioje dalyje nurodytos išvados pateikiamos ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu dėl svarbių priežasčių Valstybės saugumo departamentas ir policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba negali pateikti šiame straipsnyje nurodytų išvadų per nustatytą terminą, jie apie tai informuoja Migracijos departamentą. Bendras išvadų pateikimo terminas negali viršyti 28 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos.“

4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 11 straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą laikinai gyventi kaip ketinančiam dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą (toliau – kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduota Europos Sąjungos mėlynoji kortelė), turi teisę atvykti ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, kurio metu gali vykdyti laikiną veiklą, tiesiogiai susijusią su darbdavio verslo interesais ir profesinėmis užsieniečio pareigomis, numatytomis užsieniečio darbo sutartyje, įskaitant dalyvavimą vidaus ar išorės verslo susitikimuose, konferencijose ar seminaruose, derybose dėl verslo sandorių, pardavimo arba rinkodaros veiklą, verslo galimybių tyrimą arba dalyvavimą mokymuose ir mokymąsi.“

2. Pakeisti 11 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą laikinai gyventi ar nacionalinę vizą studijų tikslu ir kuriam taikoma Europos Sąjungos arba jos valstybių narių finansuojama programa, kuria skatinamas trečiųjų šalių piliečių judumas Europos Sąjungoje, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, gali atvykti tęsti dalį studijų ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau kaip 360 dienų. Šis užsienietis taip pat turi teisę dirbti.“

5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Nacionalinė viza gali būti išduota užsieniečiui, kurio atvykimo į Lietuvos Respubliką tikslas – ilgalaikis buvimas Lietuvos Respublikoje. Nacionalinė viza išduodama laikotarpiui, ne ilgesniam kaip 12 mėnesių.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 20² straipsniu

Papildyti Įstatymą 20² straipsniu:

„20² straipsnis. Lietuvos vizų tarnybos

Valstybės institucijų ir įstaigų, kuriose užsieniečiams yra išduodamos vizos, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras kartu su užsienio reikalų ministru.“

7 straipsnis. Įstatymo papildymas 20³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 20³ straipsniu:

„20³ straipsnis. Šengeno vizos išdavimas, atsisakymas ją išduoti, panaikinimas ir atšaukimas, konsultacijų vykdymas

1. Šengeno vizos išduodamos Vizų kodekse nustatytais atvejais. Dokumentai Šengeno vizai gauti pateikiami Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai. Dokumentai Šengeno vizai gauti taip pat gali būti pateikiami Lietuvos Respublikai atstovaujančiai Šengeno valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai arba per Užsienio reikalų ministerijos pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Dokumentai Šengeno vizai gauti vidaus reikalų ministro kartu su užsienio reikalų ministru nustatyta tvarka taip pat gali būti pateikti pasienio kontrolės punkte, Migracijos departamente arba Užsienio reikalų ministerijoje.

2. Lietuvos Respublika gali atstovauti kitai (kitoms) Šengeno valstybei (valstybėms) arba būti atstovaujama kitos (kitų) Šengeno valstybės (valstybių) Šengeno vizų išdavimo klausimais pagal su kita (kitomis) Šengeno valstybe (valstybėmis) sudarytus susitarimus.

3. Sprendimus dėl Šengeno vizos priima:

1) Užsienio reikalų ministerijos Konsulinis departamentas – dėl išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

2) Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos – dėl išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

3) Valstybės sienos apsaugos tarnyba – dėl išdavimo ar atsisakymo ją išduoti pasienio kontrolės punkte, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

4) Migracijos departamentas – dėl pratęsimo ar atsisakymo pratęsti jos galiojimą, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

5) Šengeno valstybės, pagal susitarimą dėl atstovavimo atstovaujančios Lietuvos Respublikai vizų išdavimo klausimais, kompetentinga institucija – dėl išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo.

4. Vizų kodekse nustatytais atvejais sprendimas dėl Šengeno vizos išdavimo užsieniečiui priimamas tik po Migracijos departamento konsultacijų su kitomis Šengeno valstybėmis.

5. Konsultacijų dėl Šengeno vizų išdavimo su šio Įstatymo 4 straipsnyje nurodytomis institucijomis tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su užsienio reikalų ministru.

6. Išorės paslaugų teikėjų atrankos Vizų kodekso 43 straipsnio 6 dalyje nustatytoms užduotims atlikti tvarką nustato užsienio reikalų ministras.“

8 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Nacionalinės vizos išdavimas, atsisakymas išduoti nacionalinę vizą, konsultacijų vykdymas, nacionalinės vizos panaikinimas ir atšaukimas

1. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti nacionalinę vizą pateikia per Migracijos departamento pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti nacionalinę vizą gali pateikti Migracijos departamentui, tačiau tokio prašymo pateikimas nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje, iki bus išduota nacionalinė viza.

2. Sprendimus dėl nacionalinės vizos priima:

1) Migracijos departamentas – dėl išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

2) Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos – dėl panaikinimo ir atšaukimo;

3) Valstybės sienos apsaugos tarnyba – dėl panaikinimo ir atšaukimo.

3. Nacionalinė viza užsieniečiui išduodama tik po Migracijos departamento konsultacijų su šio Įstatymo 4 straipsnyje nurodytomis institucijomis.

4. Migracijos departamentas, nagrinėdamas prašymą išduoti nacionalinę vizą, turi teisę reikalauti pateikti papildomus dokumentus, patvirtinančius užsieniečio ir (arba) darbdavio, švietimo įstaigos arba priimančiojo subjekto pateiktą informaciją, taip pat prašyme išduoti nacionalinę vizą nurodytus duomenis.

5. Dokumentų nacionalinei vizai gauti pateikimo, konsultacijų vykdymo, nacionalinės vizos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, nacionalinės vizos panaikinimo ir atšaukimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.“

9 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytu pagrindu, ir šio užsieniečio šeimos nariams. Šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 7 (kai užsieniečiui yra nustatyta globa (rūpyba)), 8, 10, 11 ar 12 punkte nustatytu pagrindu.“

2. Pakeisti 26 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje arba laikinoji apsauga, taip pat užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos nariams, kurie kreipėsi dėl leidimo gyventi išdavimo šeimos susijungimo atveju per 3 mėnesius nuo prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo.“

10 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„28 straipsnis. Leidimo gyventi išdavimas, keitimas ir panaikinimas

1. Pirmą kartą išduodant užsieniečiui leidimą gyventi, paprastai išduodamas leidimas laikinai gyventi, išskyrus šiame Įstatyme nustatytus atvejus. Leidimas laikinai gyventi keičiamas šio Įstatymo nustatytais pagrindais.

2. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi pateikia per Migracijos departamento pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti leidimą gyventi pateikia Migracijos departamentui, tačiau tokio prašymo pateikimas nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje, iki bus išnagrinėtas užsieniečio prašymas išduoti leidimą gyventi ir priimtas sprendimas.

3. Užsienietis prašymą pakeisti leidimą gyventi pateikia Migracijos departamentui.

4. Sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi užsieniečiui išdavimo, keitimo ir panaikinimo priima ir leidimą laikinai gyventi užsieniečiui išduoda ir keičia Migracijos departamentas.

5. Vidaus reikalų ministras nustato tvarką, reglamentuojančią prašymų išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pateikimą ir leidimų laikinai gyventi užsieniečiams išdavimą, keitimą, panaikinimą, vertinimą, ar užsienietis atitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo ar keitimo sąlygas, ar nėra atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi ir leidimo laikinai gyventi

panaikinimo pagrindų, taip pat vertinimą, ar santuoka, registruota partnerystė, įvaikinimas ar įmonė yra fiktyvūs.“

11 straipsnis. 29 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 29 straipsnį.

12 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 4 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo nelydimo nepilnamečio užsieniečio buvimo Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos;“.

13 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 33 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečio prašymas išduoti ar pakeisti leidimą gyventi turi būti išnagrinėtas ir leidimas gyventi turi būti išduotas, pakeistas arba atsisakyta jį išduoti ar pakeisti:

1) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo, išskyrus šios dalies 2 ir 3 punktuose nurodytus atvejus, – ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos;

2) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos:

a) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra perkeliamas įmonės viduje, ir yra šio Įstatymo 44² straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas atvejis, taip pat šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 16 punkte nustatytu pagrindu;

b) šio punkto a papunktyje nurodyto užsieniečio šeimos nariui;

c) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytas atvejis, taip pat šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 3 punkte nurodytas atvejis;

d) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą pabaigęs Lietuvos Respublikoje;

3) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo ar keitimo – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos:

- a) kai užsienietis ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą;
- b) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra perkeliamas įmonės viduje, ir yra šio Įstatymo 44² straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytas atvejis;
- c) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹, 13 ir 15 punktuose nustatytais pagrindais;
- d) šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 2¹ ir 2² punktuose nustatytais pagrindais;
- e) šio punkto a, b, c ir d papunkčiuose nurodyto užsieniečio šeimos nariui;
- 4) dėl leidimo nuolat gyventi išdavimo – ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos;
- 5) dėl leidimo laikinai gyventi keitimo, išskyrus šios dalies 3 punkte nurodytus atvejus, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos.“

2. Papildyti 33 straipsnį 5 dalimi:

„5. Jeigu nėra gauti prašymą pateikusių užsieniečio šeimos narių ar kitų asmenų paaiškinimai arba Lietuvos Respublikos valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos, užsienio valstybės institucijos atsakymas ir prašoma informacija (paaiškinimai), būtini sprendimui dėl leidimo gyventi priimti, Migracijos departamentas sustabdo prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi nagrinėjimo terminą iki prašomos informacijos (paaiškinimų) gavimo dienos, bet ne ilgiau kaip 2 mėnesiams. Apie prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi nagrinėjimo termino sustabdymą užsienietis informuojamas raštu ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo termino sustabdymo dienos.“

14 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„16) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, ar priimančioji įmonė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančysis subjektas:“.

2. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja

įdarbinti užsienietį pagal darbo keliams darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

3. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių arba yra pašalintas iš mokslo ir studijų institucijos pagal jos nustatytą studijų organizavimo tvarką.“

4. Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo. Šis apribojimas netaikomas, kai leidimą laikinai gyventi atsisakyta išduoti ar pakeisti šio straipsnio 1 dalies 16 punkte nustatytais pagrindais arba kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo kitu pagrindu kreipiasi nepilnametis užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi, arba užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos narys, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi.“

15 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 1 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, turintis leidimą gyventi, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas privalo pranešti Migracijos departamentui, jeigu:“.

2. Pakeisti 36 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nurodyto startuolio, kaip jis apibrėžiamas Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, įsteigimo ar tapimo startuolio dalyviu dienos privalo raštu pranešti ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai apie startuolio įsteigimą ir pradėtą vykdyti jo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą arba tapimą startuolio dalyviu.“

3. Papildyti 36 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nustatytu pagrindu, privalo Migracijos departamentui pranešti apie darbą pas kitą darbdavį (kai nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti) ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo darbo sutarties sudarymo. Jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiuo pagrindu išdavimo yra praėję 12 mėnesių, užsienietis privalo pranešti Migracijos departamentui apie pakeistą darbdavį ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo darbo sutarties sudarymo.“

4. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) darbdavys – apie darbo sutarties su užsieniečiu, turinčiu leidimą laikinai gyventi, nutraukimą, apie užsieniečio neatvykimą ar neįdarbinimą, jeigu nuo darbdavio nurodytos dienos, kai užsienietis turėjo atvykti į Lietuvos Respubliką, praėjo daugiau kaip 10 dienų, arba apie užsieniečio, priimto dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, darbo užmokesčio dydžio sumažėjimą, jeigu darbo užmokesčio dydis tampa mažesnis, negu nustatytas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba darbo funkcijos keitimą;“.

5. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija – apie užsienietį, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą neįsteigė startuolio ar nevykdė jo steigimo dokumentuose nurodytos veiklos arba kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą netapo startuolio dalyviu, taip pat apie užsienietį, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, jeigu paaiškėja, kad jis nebėra startuolio dalyvis ar šio užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje nėra būtinas startuolio veiklai;“.

16 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„5¹) jis ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą pagal šio Įstatymo 45¹ straipsnio nuostatas;“.

2. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 15 punktą ir jį išdėstyti taip:

„15) jis yra studijas arba mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą užbaigęs užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytais atvejais, arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtos darbus užbaigęs užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 49² straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju;“.

3. Pakeisti 40 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Šeimos narys, atvykstantis gyventi į Lietuvos Respubliką kartu su užsieniečiu, kuris atitinka šio Įstatymo 43 straipsnio 6 ir 6¹ dalyse nustatytas sąlygas, dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo gali kreiptis kartu su šiuo užsieniečiu ir prašymas nagrinėjamas kartu su šio užsieniečio prašymu bei sprendimai dėl leidimo išdavimo priimami tuo pačiu metu, jeigu prašymai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo buvo pateikti kartu. Leidimas laikinai gyventi jam išduodamas tokiam pačiam laikotarpiui kaip ir užsieniečiui, su kuriuo į Lietuvos Respubliką atvyksta šeimos narys.“

17 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 43 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) atsiranda itin sunkių aplinkybių, susijusių su santuokos ar registruotos partnerystės nutraukimu arba šeimos nario mirtimi, reglamentuotą pagal šio Įstatymo 28 straipsnio 5 dalyje nustatytą tvarką. Šiuo atveju prašymas išduoti leidimą laikinai gyventi turi būti pateiktas iki santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos, jeigu užsieniečiui dar nebuvo išduotas leidimas laikinai gyventi šeimos susijungimo atveju, arba ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos, jeigu užsienietis iki santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos turėjo leidimą laikinai gyventi, išduotą šeimos susijungimo atveju. Leidimas laikinai gyventi pagal šį punktą gali būti išduotas vieneriems metams.“

2. Pakeisti 43 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečiui šeimos susijungimo atveju leidimas laikinai gyventi išduodamas tokiam pačiam laikotarpiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas užsieniečiui, pas kurį atvykstama šeimos susijungimo tikslu. Užsieniečiui, kuris šeimos susijungimo tikslu atvyksta pas užsienietį, turintį leidimą nuolat gyventi, arba pas Lietuvos Respublikos pilietį, leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams, o keičiamas 4 metams.“

3. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio straipsnio 1 dalies 2, 5 ir 6 punktuose nurodytas užsienietis, kurio šeimos nariai atvyksta šeimos susijungimo tikslu, turi būti pragyvenęs Lietuvos Respublikoje pastaruosius 2 metus, turėti ne mažiau kaip vienerius metus galiojantį leidimą laikinai gyventi ir turėti pagrįstas perspektyvas įgyti teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, reglamentuojamas pagal šio Įstatymo 28 straipsnio 5 dalyje nustatytą tvarką. Šis reikalavimas netaikomas, kai šeimos nariai atvyksta pas užsienietį:

1) kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje;

2) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4¹, 4², 5¹, 13 ar 16 punkte nustatytais pagrindais;

3) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 14 punkte nustatytu pagrindu. Šia teise užsienietis gali pasinaudoti, jeigu šeima jau buvo sukurta toje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje užsienietis įgijo ilgalaikio gyventojų statusą;

4) kuris yra atvykęs stažuoti mokslo ir studijų institucijose pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis arba pagal Europos Sąjungos akademinių mainų su trečiosiomis valstybėmis programas;

5) kuris tiesiogiai dalyvaudamas valstybei svarbiuose projektuose yra investavęs Lietuvos Respublikoje nuosavą, skolintą ar patikėjimo teise valdomą ir naudojamą turtą;

6) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 1–2² punktuose nustatytais pagrindais.“

4. Pakeisti 43 straipsnio 6¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„6¹. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi:

1) kai šeimos nariai atvyksta šeimos susijungimo tikslu pas užsienietį, nurodytą šio straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu, ir studijuojantį magistrantūroje arba doktorantūroje, taip pat kai užsienietis kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šio Įstatymo 49⁴ straipsnyje nustatytu pagrindu ir yra Lietuvos Respublikoje užbaigęs magistrantūros arba doktorantūros studijas arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus;

2) jeigu dėl leidimo laikinai gyventi kreipiasi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas nepilnametis užsienietis, kurio abu tėvai arba vienas iš tėvų, kuriam nustatyta užsieniečio globa, arba turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba turi leidimą laikinai gyventi.“

5. Pripažinti netekusia galios 43 straipsnio 6² dalį.

6. Pakeisti 43 straipsnio 8 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) kuriems suteikta laikinoji apsauga;“.

18 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai jis:

1) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės

komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

2) atitinka šias sąlygas:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui. Jeigu užsienietis bus įdarbinamas pagal laikinojo darbo sutartį, pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui ir nustatyti visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu Lietuvos statistikos departamento paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydis, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga;

b) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu; arba apie užsieniečio turimą ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį. Užsieniečiui, kuris atvyksta dirbti pagal laikinojo darbo sutartį, taikomos šiame punkte nurodytos sąlygos dėl užsieniečio kvalifikacijos arba darbo patirties;

c) Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto b ir c papunkčiuose nurodytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba keitimo šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu nepraėjus 10 metų nuo studijų ar mokymosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą baigimo. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodyta sąlyga taip pat netaikoma užsieniečiui, kurio profesija yra įtraukta į Užimtumo tarnybos direktoriaus patvirtintą profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis (toliau – Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašas pagal ekonominės veiklos rūšis) ir nėra išnaudota kvota, nustatoma

pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį, ir užsieniečiui, kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga ir kuriam leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu išduodamas pirmą kartą arba keičiamas, kai užsieniečio darbdavys nepasikeitė. Ši dalis netaikoma užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal laikinojo darbo sutartį.

3. Leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečio darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams.

4. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytas sąlygas.

5. Kai pasibaigia užsieniečio darbo laikotarpis arba užsienietis nutraukia darbą Lietuvos Respublikoje, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos.

6. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas sąlygas, o tais atvejais, kai turi būti priimtas šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytas Užimtumo tarnybos sprendimas, patikrinęs, ar šis sprendimas priimtas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.

7. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nuroydamas ir kitus darbdavius.“

19 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynosios kortelės) išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą

1. Leidimas laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynoji kortelė) gali būti išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, kai jis atitinka šias sąlygas:

1) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,5 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, o jeigu pateikiamas darbdavio įsipareigojimas yra įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal profesiją, kuri yra įtraukta į Aukštą pridėtinę vertę kuriančių profesijų,

kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą, patvirtintą ekonomikos ir inovacijų ministro pagal Užimtumo įstatymo 48¹ straipsnio 7 dalį, – ne mažesnę negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio;

2) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nurodyta darbo sutartyje, o jeigu profesinė veikla neregamentuojama, – darbdavio informacija apie užsieniečio aukštą profesinę kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu;

3) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad darbdavys, kuris ketina įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos darbą kaip įmonės vadovą, yra Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė, kurios dalyvio (užsienio valstybėje įsteigtos įmonės ar įmonių grupės) metinės pajamos per paskutinius 3 finansinius metus (jeigu įmonė veikia trumpiau negu 3 metus, – nuo įmonės įsteigimo dienos) iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pagal šį straipsnį pateikimo dienos bent vienais finansiniais metais yra ne mažesnė negu 1 000 000 eurų. Šį dokumentą išduoda ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka.

2. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę), turi teisę pradėti dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytomis sąlygomis, prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo.

3. Profesinės patirties prilyginimo aukštojo mokslo kvalifikacijai ir tai patvirtinančio dokumento išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Ši tvarka taikoma tik neregamentuojamoms Lietuvos profesijų klasifikatoriaus 1, 2 arba 3 pagrindinėms grupėms priskirtoms profesijoms, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija. Ši tvarka netaikoma užsieniečiui, ketinančiam dirbti juridinio asmens vadovu ar juridinio asmens vadovo pavaduotoju.

4. Užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas 3 metams, o jeigu darbo sutartis sudaryta trumpesniam negu 3 metų laikotarpiui, – darbo sutarties galiojimo laikotarpiui ir dar 3 mėnesiams.

5. Jeigu užsienietis per pirmuosius teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pageidauja pakeisti darbdavį arba, netekęs darbo ir nepraėjus 6 mėnesiams, ketina dirbti kitą aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas dirbti šį aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo

pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šiame straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti ir pas kitą darbdavį, jeigu nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti.

6. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, galiojančią ilgiau negu metus, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir pradėti dirbti. Užsienietis į Lietuvos Respubliką gali atvykti dirbti iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės negu ta, kuri jam išdavė Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, jeigu joje pragyveno ne trumpiau kaip 6 mėnesius kaip Europos Sąjungos mėlynosios kortelės turėtojas. Prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi užsienietis, turintis kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, ir jo šeimos nariai, turintys kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą leidimą laikinai gyventi, jeigu šeimos nariai atvyko kartu su užsieniečiu, turi pateikti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo užsieniečio, turinčio kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, darbo Lietuvos Respublikoje pradžios. Užsieniečiui, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę ir atvyksta dirbti į Lietuvos Respubliką, leidimui laikinai gyventi išduoti taikomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytą sąlygą, kai užsieniečio profesinė veikla neregamentuojama.

7. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius.

8. Šio straipsnio nuostatos netaikomos užsieniečiams, kuriems taikomos šio Įstatymo 45 straipsnio nuostatos.“

20 straipsnis. 44² straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 44² straipsnio 1¹ dalį.

21 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 45 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra dalyvis įmonės, kuri ne mažiau kaip pastaruosius 6 mėnesius iki užsieniečio kreipimosi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal verslo planą vykdo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą Lietuvos Respublikoje, kurioje visą darbo laiką dirba Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiai ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantys užsieniečiai, kuriems mokamas mėnesinis darbo užmokestis bendrai sudaro ne mažiau kaip 2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžius, ir kurios nuosavo kapitalo (ne akcinės bendrovės ir ne

uždarnosios akcinės bendrovės atveju – turto) vertė sudaro ne mažiau kaip 28 000 eurų, iš kurių ne mažiau kaip 14 000 eurų – užsieniečio investuotos lėšos ar kitas turtas, ir jis yra šios įmonės vadovas arba yra akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės akcininkas, kuriam nuosavybės teise priklausančių bendrovės akcijų nominalioji vertė yra ne mažesnė kaip 1/3 šios bendrovės įstatinio kapitalo;“.

2. Pakeisti 45 straipsnio 1 dalies 2² punktą ir jį išdėstyti taip:

„2²) yra vadovas įmonės, kuri vykdo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą Lietuvos Respublikoje, kurios nuosavo kapitalo (ne akcinės bendrovės ir ne uždarnosios akcinės bendrovės atveju – turto) vertė sudaro ne mažiau kaip 500 000 eurų ir kurioje įsteigtos ne mažiau kaip dešimt darbo vietų ir jose visą darbo laiką dirba Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiai ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantys užsieniečiai ir šiems darbuotojams mokamas mėnesinis darbo užmokestis, ne mažesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, arba užsieniečiai, kurie turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nurodytu pagrindu, ir jo atvykimo tikslas yra darbas toje įmonėje;“.

22 straipsnis. 45¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„45¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą, jeigu ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija raštu patvirtina, kad užsienietis įrodė, kad plėtoja startuolio veiklą, kurią ketina vykdyti Lietuvos Respublikoje, ir kad užsiimti šia veikla užsienietis turi reikiamą kvalifikaciją, finansavimą bei verslo planą, ir kad šio užsieniečio, būsiančio numatomo įsteigti startuolio dalyviu, buvimas Lietuvos Respublikoje būtinas startuolio veiklai. Startuolio dalyviais gali būti ne daugiau kaip 4 užsieniečiai.

2. Vertinimo tvarką, pagal kurią nustatoma, ar numatomo steigti startuolio veikla turi didelį ir inovacijomis grindžiamą verslo plėtros potencialą ir ar užsiimti šia veikla užsienietis turi reikiamą kvalifikaciją, finansavimą bei verslo planą, nustato ekonomikos ir inovacijų ministras, suderinęs su švietimo, mokslo ir sporto ministru ir vidaus reikalų ministru.

3. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 120 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo įsteigti startuolį ir pradėti vykdyti jo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą. Jeigu startuolį įsteigė ne visi būsimos įmonės dalyviai, užsienietis, kuriam leidimas laikinai

gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką ketindamas tapti jau įsteigto startuolio dalyviu, ne vėliau kaip per 60 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo tapti startuolio dalyviu.

4. Užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą, leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams. Šis leidimas, ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai patvirtinus, kad užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus, gali būti pakeistas 3 metams.

5. Užsienietis, nutraukęs startuolio veiklą, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus atvejus, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu.“

23 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 46 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) priimtas mokytis į švietimo įstaigą pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas);“.

2. Pakeisti 46 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo metu studijuoja užsienio valstybėje ir po jo studijų suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija ir yra sudaręs su priimančiuoju subjektu stažuotės atlikimo sutartį. Leidimas laikinai gyventi taip pat gali būti išduodamas užsieniečiui, atitinkančiam šiame punkte išvardytas sąlygas, jeigu jis yra užbaigęs studijas ne vėliau kaip prieš 2 metus iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo datos;“.

3. Pakeisti 46 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas studijų laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams. Tais atvejais, kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas studijų paskutinių metų laikotarpiui, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas laikotarpiui, iki 6 mėnesių ilgesniam negu numatomas studijų laikotarpis. Kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris studijuoja doktorantūroje, leidimas laikinai gyventi išduodamas ir keičiamas 3 metų laikotarpiui. Šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis atitinka šio Įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas (su šio Įstatymo 26 straipsnio 3¹ dalyje nurodyta išimtimi), jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs ne mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus arba yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir

šio Įstatymo 35 straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nustatyta pateisinamų priežasčių, nėra nutraukęs studijų, mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo.“

4. Pripažinti netekusia galios 46 straipsnio 4 dalį.

24 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„49 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui suteikus laikinąją apsaugą

1. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui išduodamas, jeigu jam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikta laikinoji apsauga.

2. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui išduodamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytam laikotarpiui, kuris gali būti ne ilgesnis negu 2 metai.“

25 straipsnis. 49⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49⁴ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„49⁴ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, Lietuvos Respublikoje užbaigusiam studijas arba formaliojo profesinio mokymo programą, arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus

1. Užsieniečiui, Lietuvos Respublikoje užbaigusiam studijas arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas), arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus, gali būti išduotas leidimas laikinai gyventi, kad jis galėtų ieškoti darbo ir pradėti dirbti arba pradėti veiklą kaip savarankiškai dirbantis asmuo, jeigu jis pateikia mokslo ir studijų institucijos patvirtinimą, kad nuo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų užbaigimo nepraėjo vieneri metai, arba mokslo ir studijų institucijos ar švietimo įstaigos, ar kito švietimo teikėjo patvirtinimą, kad nuo kvalifikacijos įgijimo nepraėjo vieneri metai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas 12 mėnesių laikotarpiui.“

26 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nutraukiama darbo sutartis su užsieniečiu (išskyrus šios dalies 18 ir 21 punktuose nurodytus atvejus, kai užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ ar 16 punktą, turi bedarbio statusą ne ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės) arba nustatoma, kad su užsieniečiu darbo sutartis nesudaryta, arba užsienietis, kuriam

leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punktą, pakeitė darbdavį ar darbo funkciją nesilaikydamas šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 7¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„7¹) užsienietis neįvykdė šio Įstatymo 36 straipsnio 2 dalyje numatyto įpareigojimo ir nustatoma, kad šis užsienietis neįsteigė startuolio ar nevykdė jo steigimo dokumentuose nurodytos veiklos, arba užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, nebėra startuolio dalyvis ar šio užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje nėra būtinas startuolio veiklai arba įsteigta fiktyvi įmonė;“.

3. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) nutraukiamas mokymasis, studijos, stažuotė, kvalifikacijos tobulinimas arba jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytu pagrindu, neatvyko mokytis, studijuoti, stažuoti ar tobulinti kvalifikacijos, taip pat jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių;“.

4. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis neatitinka šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytų sąlygų dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą arba per pirmuosius teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pakeitė darbdavį nesilaikydamas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų, arba turi bedarbio statusą ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės;“.

5. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„19) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vienas iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, ar priimančioji įmonė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeltas įmonės viduje, ar priimančysis subjektas;“.

6. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vieno iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo

40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

7. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 21 punktą ir jį išdėstyti taip:

„21) turi bedarbio statusą ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės ar daugiau negu vieną kartą per leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpį, kai leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 16 punktą.“

8. Papildyti 50 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Migracijos departamentas, nustatęs, kad yra šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytas leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindas, kai užsienietį įdarbinusi laikinojo įdarbinimo įmonė yra išbraukta iš Valstybinės darbo inspekcijos sudaromo ir jos interneto svetainėje skelbiamo laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašo, taip pat šio straipsnio 1 dalies 19 punkte nustatyti leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindai, informuoja užsienietį apie tai, kad jam leidimas laikinai gyventi bus panaikintas, jeigu per 3 mėnesius jis nepateiks prašymo leisti pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44 straipsnio 7 dalyje ar 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka arba jeigu jis nepakeis darbdavio per 6 mėnesius, kai užsienietis, turintis leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, dirba Lietuvos Respublikoje ilgiau negu vienerius metus. Jeigu užsienietis per 3 mėnesius nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo nepateikė prašymo leisti pakeisti darbdavį arba jeigu Migracijos departamentas, išnagrinėjęs užsieniečio pateiktą prašymą, priėmė sprendimą neleisti pakeisti darbdavio, arba jeigu užsienietis per 6 mėnesius neinformavo Migracijos departamento apie darbdavio keitimą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi panaikinimo šio straipsnio 1 dalies 5 arba 19 punkte nustatytais pagrindais.“

27 straipsnis. 51 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 51 straipsnį.

28 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 53 straipsnio 1 dalį 8² punktu:

„8²) pragyveno Europos Sąjungos valstybėje narėje be pertraukos pastaruosius 5 metus, iš kurių ne mažiau kaip 2 metus be pertraukos – Lietuvos Respublikoje, ir turėjo leidimą laikinai

gyventi kaip leidimą laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę) turinčio užsieniečio šeimos narys;“.

2. Pakeisti 53 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsienietis, kuriam išduodamas leidimas nuolat gyventi, turi atitikti šio Įstatymo 26 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nustatytas sąlygas. Teisėtai pragyvento laikotarpio nustatymo ir apskaičiavimo tvarką išduodant užsieniečiui leidimą nuolat gyventi šio straipsnio 1 dalies 8–8² punktuose nustatytais pagrindais nustato vidaus reikalų ministras.“

3. Pakeisti 53 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Leidimas nuolat gyventi, išduodamas šio straipsnio 1 dalies 8–8² punktuose nustatytais pagrindais, gali būti išduotas, jeigu užsienietis išlaikė valstybinės kalbos egzaminą ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminą. Valstybinės kalbos ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų egzaminų ir pažymėjimų išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

4. Pakeisti 53 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Leidimą nuolat gyventi išduodant užsieniečiui šio straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu, pragyvento laikotarpio nepertraukia buvimo už Lietuvos Respublikos ribų laikas, jeigu jis netrunka ilgiau kaip 6 mėnesius iš eilės ir iš viso per 5 metų laikotarpį nesudaro daugiau kaip 10 mėnesių. Jeigu užsienietis leidimą nuolat gyventi siekia gauti šio straipsnio 1 dalies 8¹ ar 8² punkte nustatytu pagrindu, pragyvento laikotarpio nepertraukia buvimo už Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijos ribų laikas, jeigu jis netrunka ilgiau kaip 12 mėnesių iš eilės ir iš viso per 5 metų laikotarpį nesudaro daugiau kaip 18 mėnesių. Užsieniečio komandiruočių trukmė neįskaičiuojama į šioje dalyje nustatytą ilgiausią leidžiamą buvimo už atitinkamai Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijos ribų laiką, jeigu užsieniečio nuolatinė gyvenamoji vieta lieka Lietuvos Respublikoje.“

5. Pakeisti 53 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. Leidimą nuolat gyventi išduodant užsieniečiui šio straipsnio 1 dalies 8–8² punktuose nustatytais pagrindais, pragyventą laikotarpį nutraukia teismo paskirtos laisvės atėmimo bausmės atlikimo laikas.“

29 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) užsienietis gyvena ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ilgiau negu 12 mėnesių iš eilės arba užsienietis, kuriam leidimas nuolat gyventi išduotas šio Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 8¹ ar 8² punkte nustatytu pagrindu, gyvena ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ilgiau negu 24 mėnesius iš eilės;“.

30 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis prašymą išduoti arba pakeisti leidimą nuolat gyventi pateikia Migracijos departamentui.“

31 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Papildyti 56 straipsnį 10 punktu:

„10) leidimas nuolat gyventi neatsiimamas per 6 mėnesius nuo sprendimo dėl leidimo nuolat gyventi išdavimo priėmimo dienos.“

32 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 57 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

2. Pripažinti netekusiu galios 57 straipsnio 1 dalies 5 punktą.

3. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje.“

4. Pakeisti 57 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Leidimas dirbti užsieniečiui gali būti išduodamas, jeigu:

1) Lietuvos Respublikoje nėra specialisto, atitinkančio darbdavio keliamus kvalifikacinius reikalavimus ar reikalavimus darbo patirčiai arba ketinančio dirbti už numatomą mokėti darbo užmokestį;

2) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, įsipareigojimą įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius;

3) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu; arba apie užsieniečio turimą ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis.“

5. Pakeisti 57 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Leidimo dirbti išdavimas šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytam užsieniečiui, ketinančiam pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti, nesuteikia teisės užsieniečiui Lietuvos Respublikoje būti ilgiau, negu nustatyta šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse.“

33 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje ir kuris pagal šio Įstatymo 58 straipsnį nėra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

1) užsienietis ketina pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti ir jo profesija neįtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis;

2) užsienietis ketina pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti ir jo profesija įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis, ir yra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį;

3) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo;

4) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje.“

34 straipsnis. 57¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 57¹ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Kvota laikoma išnaudota, jeigu užsieniečiams, kurie atvyksta dirbti pagal profesiją, kuri įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis, Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių ar konsulinių įstaigų užsienyje išduotų nacionalinių vizų, Migracijos departamento išduotų leidimų laikinai gyventi skaičius ir šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nurodytų užsieniečių, apie kurių įdarbinimą pagal tokią profesiją pranešta Užimtumo tarnybai, skaičius bendrai pasiekia kalendoriniams metams nustatytą kvotą.“

2. Pakeisti 57¹ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Migracijos departamentas skaičiuoja kvotos išnaudojimą ir apie išnaudotą kvotą skelbia viešai. Užimtumo tarnyba teikia Migracijos departamentui informaciją apie šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nurodytų užsieniečių įdarbinimą ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo

informacijos apie užsieniečio įdarbinimą gavimo šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

35 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) turi leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1–3, 6 (kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 3 punktą), 7–10 punktus;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 58 straipsnio 2 punktą.

3. Pakeisti 58 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) turi arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹, 4², 5, 5¹, 13, 14, 15 ar 16 punktą arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ ar 4² punktą;“.

4. Pakeisti 58 straipsnio 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) jis yra šio Įstatymo 11 straipsnio 5¹ dalyje nurodytas užsienietis, atvykstantis į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, ar šio Įstatymo 11 straipsnio 6 dalyje nurodytas užsienietis, perkeliamas įmonės viduje ne ilgesniam negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį dirbti į priimančiąją įmonę, įsteigtą Lietuvos Respublikoje, ir jeigu užsieniečio perkėlimas įmonės viduje, įskaitant judėjimą tarp priimančiųjų įmonių, įsteigtų kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, netrunka ilgiau negu 3 metus, kai užsienietis perkeliamas įmonės viduje kaip vadovas arba specialistas, ar ilgiau negu vienerius metus, kai jis perkeliamas įmonės viduje kaip darbuotojas – stažuotojas. Jeigu užsienietis dirbs priimančiojoje įmonėje, įsteigtoje Lietuvos Respublikoje, pagal reglamentuojamą profesiją, kaip ji apibrėžiama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme, turi būti pateiktas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą;“.

5. Pakeisti 58 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, šios įmonės komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir turintis dokumentą (A1 pažymėjimą arba E 101 formos pažymą), patvirtinantį, kad vadovaujantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo jam taikomi siunčiančiosios valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktai;“.

6. Pakeisti 58 straipsnio 13 punktą ir jį išdėstyti taip:

„13) jis yra Australijos, Japonijos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Naujosios Zelandijos, Pietų Korėjos pilietis, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti (įskaitant nurodytoje valstybėje įsteigtos įmonės komandiruojamą laikinai dirbti į įmonę Lietuvos Respublikoje pagal tarp šių įmonių sudarytą sutartį dėl paslaugų teikimo ar darbų atlikimo) ar užsiimti kita teisėta veikla;“.

7. Pripažinti netekusiu galios 58 straipsnio 15 punktą.

8. Pakeisti 58 straipsnio 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) neatvyksta į Lietuvos Respubliką ir ketina dirbti nuotoliniu būdu pagal darbo sutartį, sudarytą su įmone, vykdančia veiklą Lietuvos Respublikoje;“.

9. Papildyti 58 straipsnį 18 punktu:

„18) studijuoja Lietuvos Respublikoje pagal studijų programą (programas) arba yra šio Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje nurodytas užsienietis, atvykstantis į Lietuvos Respubliką ne ilgiau kaip 360 dienų laikotarpiui.“

36 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Prašymo išduoti leidimą dirbti nagrinėjimo terminai

Užsieniečio prašymas išduoti leidimą dirbti turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 28 kalendorines dienas nuo prašymo gavimo Užimtumo tarnyboje dienos.“

37 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„61 straipsnis. Leidimo dirbti galiojimas

1. Leidimas dirbti užsieniečiui išduodamas iki vienerių metų, nurodant darbą (pareigas) ir įmonę, įstaigą, organizaciją arba fizinį asmenį, pas kurį užsienietis dirbs, arba įmonę, įstaigą ar organizaciją, į kurią užsienietis yra komandiruojamas.

2. Užsieniečiui, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo, leidimas dirbti išduodamas iki 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpį, skaičiuojant nuo leidimo dirbti sezoninį darbą Lietuvos Respublikoje įsigaliojimo dienos. Leidimo dirbti sezoninį darbą galiojimas iki 6 mėnesių gali sudaryti vieną nepertraukiamą laikotarpį arba kelis trumpesnius laikotarpius, kurių bendra trukmė negali viršyti nustatyto 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpio.“

38 straipsnis. 61¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„61¹ straipsnis. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams

1. Užimtumo tarnyba socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams įvertinusi, ar užsieniečio, kuris ketina kreiptis arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punktą, darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Užimtumo tarnyba atsisako priimti šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytą sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, jeigu:

- 1) užsieniečio įdarbinimas neatitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikių;
- 2) užsienietis neatitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte;
- 3) užsieniečio darbo užmokestis neatitinka šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalyje nurodyto dydžio, kai vertinama užsieniečio kvalifikacija arba darbo patirtis;

4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas, bankrutuojantis arba nevykdo ekonominės veiklos;

6) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus

mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas);

7) pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

8) pateikti ne visi reikalingi dokumentai;

9) nustatoma, kad pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba pas bent vieną iš darbdavių, kuris ketina įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, ilgiau negu 90 dienų per pastarųjų 180 dienų laikotarpį buvo nustatytas nedraudžiamasis laikotarpis nors vienam įdarbintam užsieniečiui, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiam užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį;

10) laikinojo įdarbinimo įmonė nėra įtraukta į Valstybinės darbo inspekcijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą.

3. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams panaikinamas, jeigu:

1) darbo sutartis nutraukta;

2) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba nevykdo jokios ekonominės veiklos;

3) paaiškėja, kad pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

4) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų

darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) pateiktas arba darbdavio, arba pirmojo darbdavio, arba užsieniečio prašymas panaikinti sprendimą;

6) panaikinamas užsieniečio leidimas laikinai gyventi;

7) laikinojo įdarbinimo įmonė yra išbraukta iš Valstybinės darbo inspekcijos sudaromo ir jos interneto svetainėje skelbiamo laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašo.

4. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams pripažįstamas netekusiu galios, jeigu užsienietis, laikydamasis šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų, pakeičia darbdavį ir naujasis darbdavys pateikė informaciją apie užsieniečio įdarbinimą šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.

5. Nustačius, kad yra šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ar 7 punkte nustatyti sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams panaikinimo pagrindai, Užimtumo tarnyba informuoja Migracijos departamentą ir sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams nepanaikinamas 3 mėnesius nuo užsieniečio informavimo dienos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį, kai naujasis užsieniečio darbdavys pateikia informaciją apie užsieniečio įdarbinimą šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

39 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„62 straipsnis. Užsieniečių įdarbinimas

1. Užsienietis gali įsidarbinti Lietuvos Respublikoje pagal darbo sutartį arba, kai jo nuolatinė darbo vieta yra užsienyje, gali būti komandiruotas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką.

2. Šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gali dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu jam yra išduotas leidimas dirbti arba jis atitinka šio Įstatymo 58 straipsnio 6–13 punktuose nustatytas atleidimo nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti sąlygas.

3. Darbdavys gali sudaryti darbo sutartį tik su užsieniečiu, turinčiu leidimą dirbti, išskyrus šio Įstatymo 58 straipsnyje nurodytus atvejus.

4. Užsienietis, kuriam išduota nacionalinė viza ar leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį buvo įdarbintas, išskyrus šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, gali pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44¹ straipsnio

5 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu darbdavys, įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, nėra keičiamas, toks užsienietis gali dirbti pas kitą darbdavį. Reikalavimas dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį užsienietis buvo įdarbintas, netaikomas užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 49⁵ straipsnio 1 dalies 1 punktą.

5. Užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už tokį patį darbą pas tą patį darbdavį dirbančio Lietuvos Respublikos gyventojo, o jeigu tokio darbuotojo nėra, užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už Lietuvos statistikos departamento paskutinį paskelbtą kalendorinių metų vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Jeigu Lietuvos statistikos departamento paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį yra didesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, taikomas reikalavimas mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę negu Lietuvos statistikos departamento paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį.

6. Užsieniečio darbo santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, šis Įstatymas ir Europos Sąjungos teisės aktai.

7. Užsienietis negali dirbti pagal laikinojo darbo sutartį taip, kaip ji apibrėžiama Darbo kodekse, išskyrus atvejus, kai užsieniečiui išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu.

8. Darbdavys, įmonė, į kurią užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, informaciją apie įdarbintą arba komandiruoatą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsienietį teikia Valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai per Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinę sistemą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus, Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus ir Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

9. Kai užsieniečiui atsisakoma išduoti leidimą dirbti šio Įstatymo 63 straipsnio 1 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu arba priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams šio Įstatymo 61¹ straipsnio 2 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu, darbdavys, kuris buvo įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, gali pateikti prašymą išduoti leidimą dirbti arba priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo

rinkos poreikiams praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo sprendimo atsisakyti išduoti leidimą dirbti ar priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams priėmimo dienos.“

40 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Leidimą dirbti užsieniečiui atsisakoma išduoti, jeigu:

- 1) užsieniečio įdarbinimas neatitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikių;
- 2) užsienietis neatitinka leidimo dirbti išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 57 straipsnio 2 dalyje ar 62¹ straipsnio 1 dalyje;
- 3) užsieniečio darbo užmokestis neatitinka šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalyje nurodyto dydžio;

4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas, bankrutuojantis arba nevykdo ekonominės veiklos;

6) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis

ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas);

7) pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

8) pateikti ne visi reikalingi dokumentai;

9) nustatoma, kad pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vieną iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, ilgiau negu 90 dienų per pastarųjų 180 dienų laikotarpį buvo nustatytas nedraudžiamasis laikotarpis nors vienam įdarbintam užsieniečiui, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiam užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį.“

2. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kurie įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

3. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba nevykdo jokios ekonominės veiklos;“.

4. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) pateiktas arba darbdavio, arba pirmojo darbdavio, arba užsieniečio prašymas panaikinti leidimą dirbti.“

41 straipsnis. 63¹ straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 63¹ straipsnį.

42 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 71 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Nepilnamečiai prieglobsčio prašytojai turi teisę mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama nedelsiant ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos. Prieglobsčio prašytojas, pradėjęs mokytis būdamas nepilnametis, turi teisę pabaigti bendrojo ugdymo programą (programas), net jeigu mokydamasis sulaukė pilnametystės.“

2. Papildyti 71 straipsnį 10 dalimi:

„10. Jeigu prieglobsčio prašytojas, įgijęs teisę dirbti, dėl objektyvių priežasčių neturi mokėjimo sąskaitos, darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos, taip pat dienpinigiai ir komandiruotės išlaidų kompensacijos gali būti mokami grynaisiais pinigais.“

43 straipsnis. IV skyriaus ketvirtąjį skirsnio pakeitimas

Pakeisti IV skyriaus ketvirtąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„KETVIRTASIS SKIRSNIS**LAIKINOSIOS APSAUGOS SUTEIKIMAS****92 straipsnis. Sprendimo dėl laikinosios apsaugos užsieniečiams suteikimo priėmimas, užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą, atvykimas ir laikinosios apsaugos trukmė**

1. Jeigu Europos Sąjungos Taryba priima sprendimą, kad yra užsieniečių antplūdis į Europos Sąjungą arba kyla tokio antplūdžio pavojus, vidaus reikalų ministro teikimu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima nutarimą dėl laikinosios apsaugos.

2. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima nutarimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo, užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą, į Lietuvos Respublikos teritoriją įleidžiami netaikant reikalavimų turėti galiojantį kelionės dokumentą, sveikatos draudimą ir kitus dokumentus, suteikiančius teisę jiems atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje, taip pat gali būti netaikomos nacionalinių vizų ar leidimų gyventi išdavimo sąlygos, jeigu šių reikalavimų užsienietis negali (negalėjo) užtikrinti dėl objektyvių priežasčių.

3. Laikinoji apsauga suteikiama vieneriems metams nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto Europos Sąjungos Tarybos sprendimo įsigaliojimo dienos. Jeigu Europos Sąjungos Taryba nepriėmė sprendimo panaikinti laikinąją apsaugą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu laikinoji apsauga gali būti pratęsta du kartus po 6 mėnesius.

4. Pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytam laikinosios apsaugos laikotarpiui, Lietuvos Respublikos Vyriausybė laikinosios apsaugos suteikimo laikotarpį gali pratęsti, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jeigu sprendimą pratęsti laikinosios apsaugos laikotarpį priima Europos Sąjungos Taryba.

5. Laikinosios apsaugos terminas baigiasi pasibaigus šio straipsnio 3 ar 4 dalyje nustatytam laikinosios apsaugos laikotarpiui arba Europos Sąjungos Tarybai priėmus sprendimą panaikinti laikinąją apsaugą.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, priimdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nutarimą, paskiria valstybės institucijas ir įstaigas, atsakingas už laikinosios apsaugos suteikimo ir įgyvendinimo proceso valdymą, ir suteikia joms įgaliojimus.

93 straipsnis. Priežastys, dėl kurių laikinoji apsauga nesuteikiama

1. Jeigu užsienietis turi teisę gauti laikinąją apsaugą, tačiau yra rimtas pagrindas manyti, kad gali būti priežasčių, dėl kurių laikinoji apsauga nesuteikiama, Migracijos departamentas atlieka tyrimą šioms priežastims nustatyti.

2. Laikinoji apsauga užsieniečiui nesuteikiama, jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad:

1) užsienietis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;

2) užsienietis padarė sunkų nepolitinį nusikaltimą už Lietuvos Respublikos ribų prieš priimant jį į Lietuvos Respubliką kaip asmenį, kuris naudojasi laikinąją apsauga;

3) užsienietis kaltinamas veika, prieštaraujančia Jungtinių Tautų Organizacijos tikslams ir principams;

4) jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui arba jis įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei.

3. Sprendimą nesuteikti užsieniečiui laikinosios apsaugos priima Migracijos departamentas. Toks užsienietis į Lietuvos Respubliką neįleidžiamas, o jeigu jis jau yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos.

94 straipsnis. Užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, teisės ir pareigos

1. Užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą, iki sprendimo dėl laikinosios apsaugos suteikimo (nesuteikimo) priėmimo, tačiau ne ilgiau kaip laikinosios apsaugos laikotarpiu, turi šias teises:

1) pateikti prašymus suteikti jiems prieglobstį Lietuvos Respublikoje šio Įstatymo nustatyta tvarka;

2) nemokamai gyventi valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų, organizacijų, valstybės ir savivaldybių valdomų bendrovių ar įmonių, viešųjų įstaigų, kurių steigėja ar dalininkė, turinti daugiau kaip pusę balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, yra valstybė ar savivaldybė, (toliau kartu – valstybės ar savivaldybių įstaigos) apgyvendinimo vietose (įskaitant ir savivaldybių panaudos teise valdomą valstybės nekilnojamąjį turtą), taip pat fizinių ar juridinių asmenų (išskyrus valstybės ar savivaldybių įstaigas) savanoriškai pasiūlytose apgyvendinimo vietose;

3) gauti visą reikiamą informaciją apie savo teisinę padėtį Lietuvos Respublikoje gimtąja arba jiems suprantama kalba;

4) dirbti ir yra atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, taip pat verstis individualia veikla, kaip ji apibrėžiama Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme (toliau – individuali veikla);

5) pateikę prašymą išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹ ar 10 punkte nurodytu pagrindu, – dirbti (taip pat ir pagal laikinojo darbo sutartį) ir yra atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, gauti Užimtumo tarnybos sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, taip pat verstis individualia veikla;

6) pateikę prašymą suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, – dirbti ar verstis individualia veikla nuo prašymo suteikti prieglobstį užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos;

7) gauti Sveikatos sistemos įstatyme nurodytą valstybės laiduojamą (nemokamą) sveikatos priežiūrą, taip pat, atsižvelgiant į valstybės biudžeto galimybes, gauti receptinius vaistus sveikatos apsaugos ministro nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka;

8) gauti socialines paslaugas, kurių skyrimo sąlygas ir finansavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras;

9) naudotis Užimtumo įstatyme nustatytais darbo rinkos paslaugomis ir užimtumo rėmimo priemonėmis;

10) kitas teises, kurios jiems garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Nepilnamečiai užsieniečiai, turintys teisę gauti laikinąją apsaugą, turi teisę mokytis pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka.

3. Užsieniečiai, kuriems suteikta laikinoji apsauga, laikinosios apsaugos laikotarpiu turi šias teises:

1) numatytas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse;

2) gauti piniginę socialinę paramą nepasiturintiems gyventojams, išmokas vaikams, laidojimo pašalpą, slaugos ir priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinę kompensaciją, šalpos išmoką, pateikę prašymą nurodytos socialinės paramos skyrimą ir mokėjimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka;

3) gauti šio Įstatymo 108 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytas išmoką ir kompensaciją, kurių skyrimo ir finansavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras. Šio Įstatymo 108 straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodyta kompensacija mokama ne daugiau kaip už 6 mėnesius nuo ikimokyklinio ir (arba) priešmokyklinio ugdymo pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programą pradžios ir neturi įtakos kitoms užsieniečiams pagal Lietuvos Respublikos įstatymus priklausančioms kas mėnesį mokamoms išmokoms ir (ar) kompensacijoms, taip pat skiriamai piniginei socialinei paramai, paramai būstui įsigyti ar išsinuomoti arba apmokėjimui už socialines paslaugas;

4) kreiptis į Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybą prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl jiems jų kilmės valstybėje nustatytos negalios prilyginimo Lietuvos Respublikos teisės aktuose reglamentuojamam neįgalumui socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka;

5) gauti paramą būstui įsigyti ar išsinuomoti Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo nustatyta tvarka. Siekiant gauti būsto nuomos mokesčio dalies kompensaciją, netaikomi Paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatymo 10 straipsnio 1 punkte nustatyti reikalavimai, taip pat reikalavimas dėl būsto nuomos sutarties termino, o būsto nuomos mokesčio dalies kompensacijos dydis nustatomas pagal būsto nuomos sutartyje nurodytą kartu gyvenančių užsieniečių, kuriems suteikta laikinoji apsauga, skaičių, netaikant minimalaus tinkamo būsto naudingojo ploto normatyvo;

6) būti įtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, jeigu dėl objektyvių priežasčių negali deklaruoti gyvenamosios vietos;

7) kitas teises, kurios jiems garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinama ir pasibaigus laikinosios apsaugos laikotarpiui.

5. Užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, nemokamo apgyvendinimo tikslais valstybės nekilnojamasis turtas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai naudoti gali būti perduodamas savivaldybių administracijoms, koordinuojančioms užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinimą savivaldybės teritorijoje. Su užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar

kuriems suteikta laikinoji apsauga, nemokamu apgyvendinimu valstybės ar savivaldybių įstaigų pasiūlytose apgyvendinimo vietose susijusios išlaidos kompensuojamos valstybės biudžeto lėšomis. Informacijos apie valstybės ar savivaldybių įstaigų siūlomą nekilnojamąjį turtą užsieniečiams, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinti pateikimo ir šio turto perdavimo panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai naudoti, taip pat išlaidų, susijusių su užsieniečių, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, apgyvendinimu, kompensavimo valstybės ir (ar) savivaldybės turto valdytojams arba naudotojams sąlygas ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Už fizinių ar juridinių asmenų (išskyrus valstybės ar savivaldybių įstaigas) savanoriškai pasiūlytose apgyvendinimo vietose teikiamą apgyvendinimą gali būti skiriamos kompensacijos, kurių dydžius, skyrimo sąlygas ir tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Šioje dalyje nurodyta kompensacija neturi įtakos kitoms fiziniam asmeniui pagal įstatymus priklausančioms kas mėnesį mokamoms išmokoms ir (ar) kompensacijoms, taip pat skiriamai piniginei socialinei paramai, paramai būstui įsigyti ar išsinuomoti arba apmokėjimui už socialines paslaugas.

6. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos skiria ir moka šio straipsnio 3 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytą socialinę paramą jos skyrimą ir mokėjimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka užsieniečiams, nereikalaudamos iš jų ir (ar) užsienio valstybių institucijų pateikti informaciją, duomenis ir (ar) kitus dokumentus, reikalingus nustatyti užsieniečio teisę gauti šio straipsnio 3 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytą socialinę paramą, kai užsienietis jų pateikti negali.

7. Vienkartinė išmoka vaikui ir (ar) išmoka vaikui skiriama, jeigu vienam iš vaiko tėvų (įtėvių), globėjui (rūpintojui) arba vaikui suteikta laikinoji apsauga.

8. Užsieniečio, kuriam suteikta laikinoji apsauga, šeimos nariai turi teisę į laikinąją apsaugą. Ši teisė įgyvendinama tik tuo atveju, jeigu nustatoma, kad šeimos nariai buvo išskirti dėl įvykių, po kurių užsieniečiui buvo suteikta laikinoji apsauga. Įgyvendinant šias nuostatas, atsižvelgiama į geriausius vaiko interesus.

9. Užsieniečiai, kurie turi teisę gauti laikinąją apsaugą ar kuriems suteikta laikinoji apsauga, turi šias pareigas:

- 1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;
- 2) leisti gydytojui patikrinti sveikatos būklę;
- 3) pateikti visus turimus dokumentus ir tikrovę atitinkančią informaciją dėl savo asmens;
- 4) pateikti informaciją apie turimas lėšas ir Lietuvos Respublikoje turimą turtą Migracijos departamentui atliekant veiksmus, susijusius su laikinosios apsaugos suteikimu.

10. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytoms užsieniečių teisėms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų,

Europos Sąjungos fondų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, negali jų garantuoti turimomis lėšomis ir turtu.

11. Paaiškėjus, kad užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų teisių įgyvendinimą, kai jo pagrindiniai poreikiai buvo tenkinami nemokamai, jis privalo apmokėti valstybės patirtas išlaidas.

95 straipsnis. Asmens dokumentų išdavimas užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga

1. Užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga, Migracijos departamentas išduoda leidimus laikinai gyventi arba šio Įstatymo 92 straipsnio 1 dalyje nurodytame Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime nustatytais sąlygomis – skaitmeninį dokumentą, suteikiantį užsieniečiui teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje ir patvirtinantį suteiktą laikinąją apsaugą, kurio išdavimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

2. Užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga, tačiau vis dar esantiems užsienio valstybės teritorijoje, Migracijos departamentas išduoda vidaus reikalų ministro nustatytos formos kelionės dokumentą atvykti į Lietuvos Respubliką.

96 straipsnis. Laikinosios apsaugos panaikinimas

1. Užsieniečiui suteikta laikinoji apsauga panaikinama, jeigu:

- 1) užsienietis išvyksta gyventi į užsienio valstybę;
- 2) paaiškėja šio Įstatymo 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos priežastys.

2. Sprendimą dėl laikinosios apsaugos panaikinimo užsieniečiui priima Migracijos departamentas.“

44 straipsnis. 103 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Darbdavys arba įmonė, į kurią Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, teikia informaciją apie įdarbintą arba komandiruoatą laikinai dirbti Europos Sąjungos valstybės narės pilietį ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narį Valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

45 straipsnis. 103¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103¹ straipsnio 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) ar Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, ar jo šeimos narys įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę arba Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys įgyja kitos Europos Sąjungos valstybės narės pilietybę;“.

46 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 108 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) gyvendami Pabėgėlių priėmimo centre ir gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje gauti mėnesinę kompensaciją atlyginimui švietimo teikėjui už vaiko, ugdomo pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programas, išlaikymą apmokėti;“.

2. Pripažinti netekusia galios 108 straipsnio 5 dalį.

3. Pakeisti 108 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Šiame straipsnyje nurodytos Lietuvos valstybės paramos užsieniečių integracijai teikimo sąlygas ir tvarką bei pašalpų, išmokų ir kompensacijų dydžius nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

47 straipsnis. 121 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 121 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsieniečių pirštų atspaudus registruoja vidaus reikalų ministro įgaliota institucija.“

48 straipsnis. 130¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 130¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„130¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris negali išvykti iš Lietuvos Respublikos dėl humanitarinių priežasčių arba negali grįžti į kilmės valstybę

1. Jeigu užsienietis negali išvykti iš Lietuvos Respublikos dėl humanitarinių priežasčių, jam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu išduodamas leidimas laikinai gyventi.

2. Jeigu dėl užsieniečio, kuris yra persekiojamas nedemokratinio režimo ir (ar) yra nukentėjęs ar gali nukentėti nuo šio režimo vykdomų represijų, atvykimo į Lietuvos Respubliką tarpininkavo Užsienio reikalų ministerija ir šis užsienietis dėl šių priežasčių negali grįžti į kilmės valstybę, jam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu gali būti išduotas leidimas laikinai gyventi.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais išduodamas ne ilgiau kaip vienerius metus galiojantis leidimas laikinai gyventi, kurio galiojimo laikotarpiu užsienietis turi teisę dirbti.“

49 straipsnis. 140¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, gavęs šio Įstatymo 4 straipsnio 6, 7 ar 8 dalyje nurodytą sprendimą panaikinti jam išduotą leidimą gyventi ar jo teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba panaikinti jam suteiktą pabėgėlio statusą, papildomą arba laikinąją apsaugą, turi teisę jį skusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo įteikimo dienos.“

50 straipsnis. 140⁶ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁶ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140⁶ straipsnis. E. rezidento statuso suteikimo, panaikinimo, elektroninės atpažinties ir elektroninio parašo priemonės išdavimo, išorės paslaugų teikėjo pasirinkimo tvarka

Tvarką, reglamentuojančią užsieniečio prašymo dėl e. rezidento statuso suteikimo pateikimą, nagrinėjimą, e. rezidento statuso suteikimą ir panaikinimą, elektroninės atpažinties ir elektroninio parašo priemonės išdavimą ir keitimą, nustato vidaus reikalų ministras.“

51 straipsnis. 140¹³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹³ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140¹³ straipsnis. Užsieniečių teisės

1. Šio Įstatymo 140⁸ straipsnio 3 dalyje nurodyti prieglobsčio prašytojai turi:

1) teises, nurodytas šio Įstatymo 71 straipsnio 1, 2 ir 2¹ dalyse, išskyrus teisę gauti piniginę pašalpą;

2) teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos praėjus 12 mėnesių nuo užsieniečio užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos, jeigu ji nebuvo įgyta šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytu atveju.

2. Šio Įstatymo 71 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos prieglobsčio prašytojo teisės gali būti laikinai ir proporcingai ribojamos, jeigu jų negalima užtikrinti dėl objektyvių ir pagrįstų priežasčių, išskyrus teises, nurodytas šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4, 7, 8 ir 9 punktuose. Išnykus šiame straipsnyje nurodytoms priežastims, šio Įstatymo 71 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos prieglobsčio prašytojų teisės atkuriamos nedelsiant. Jeigu dėl pasikeitusių šiame straipsnyje nurodytų priežasčių visų šio Įstatymo 71 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų

prieglobsčio prašytojų teisių visiems prieglobsčio prašytojams nedelsiant atkurti neįmanoma, jos pirmiausia atkuriamos pažeidžiamiesiems asmenims.

3. Šio Įstatymo 140⁸ straipsnio 3 dalyje nurodyti užsieniečiai, kurie neteisėtai kirto Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir nėra prieglobsčio prašytojai, turi:

- 1) teises, nurodytas šio Įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje;
- 2) teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos praėjus 12 mėnesių nuo užsieniečio užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos;
- 3) teisę, praėjus 12 mėnesių nuo užsieniečio užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos, naudotis Užimtumo tarnybos teikiamomis informavimo, konsultavimo, tarpininkavimo įdarbinant paslaugomis, dalyvauti tarptautinių ir nevyriausybių organizacijų vykdomose profesinės kvalifikacijos įgijimo ar tobulinimo, užimtumo skatinimo programose, kurios padeda pasirengti darbo rinkai.

4. Teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos įgijęs prieglobsčio prašytojas ar užsienietis, ketinantis dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos, privalo turėti užsieniečio registracijos pažymėjimą, patvirtinantį jo teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos. Migracijos departamentas, gavęs prieglobsčio prašytojo ar užsieniečio prašymą nurodyti jo teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos užsieniečio registracijos pažymėjime ir nustatęs, kad prieglobsčio prašytojas ar užsienietis tokią teisę įgijo, jam išduotame užsieniečio registracijos pažymėjime nurodo įgytą teisę dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos.

5. Jeigu šio Įstatymo 140⁸ straipsnio 3 dalyje nurodyti prieglobsčio prašytojai ir užsieniečiai, įgiję teisę dirbti, dėl objektyvių priežasčių neturi mokėjimo sąskaitos, darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos, taip pat dienpinigiai ir komandiruotės išlaidų kompensacijos gali būti mokami grynaisiais pinigais.

6. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 3 dalies 2 punkte nurodytas terminas skaičiuojamas ir pasibaigus įvestai karo padėčiai, nepaprastajai padėčiai, taip pat paskelbtai ekstremaliajai situacijai dėl masinio užsieniečių antplūdžio.“

52 straipsnis. Įstatymo papildymas nauju 140²⁴ straipsniu

Papildyti Įstatymą nauju 140²⁴ straipsniu:

„140²⁴ straipsnis. Neteisėtas darbas arba neteisėtas užsiėmimas kita veikla Lietuvos Respublikoje

1. Užsieniečio darbas arba užsiėmimas kita veikla Lietuvos Respublikoje laikomi neteisėtais, neatsižvelgiant į tai, ar gaunama pajamų, ar ne, jeigu jis:

- 1) atitinka šio Įstatymo 64 straipsnio 1–3 punktuose nustatytus atvejus;

2) yra prieglobsčio prašytojas ar užsienietis, kuris neteisėtai kirto Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir nėra prieglobsčio prašytojas, kuris dirba be užsieniečio registracijos pažymėjimo, patvirtinančio jo teisę dirbti, ir (arba) be darbo sutarties.

2. Šio Įstatymo 64 straipsnio 4 punkto nuostata dėl neteisėto darbo arba neteisėto užsiėmimo kita veikla Lietuvos Respublikoje netaikoma.“

53 straipsnis. Įstatymo 140²⁴–140²⁷ straipsnių pernumeravimas

Buvusius Įstatymo 140²⁴–140²⁷ straipsnius laikyti atitinkamai 140²⁵–140²⁸ straipsniais.

54 straipsnis. Įstatymo papildymas 144¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 144¹ straipsniu:

„144¹ straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

Igyvendinant šį Įstatymą, užsieniečių asmens duomenys, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimais.“

55 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 16 punktą.

2. Papildyti Įstatymo priedą 34 punktu:

„34. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB.“

56 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnio 2, 4 ir 5 dalis, 2, 3, 5–8, 10, 11, 13, 24, 27, 30, 33, 43, 46–49, 51 straipsnius ir šio straipsnio 10 dalį, įsigalioja 2022 m. rugpjūčio 1 d.

2. Šio įstatymo 2, 10, 11, 13, 27 ir 30 straipsniai įsigalioja 2023 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 1 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, 3, 5–8, 33 ir 49 straipsniai įsigalioja 2023 m. liepos 1 d.

4. Šio įstatymo 14 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos ir tiems užsieniečiams, kuriems leidimą laikinai gyventi buvo atsisakyta išduoti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

5. Užsieniečių prašymai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, baigiami nagrinėti ir sprendimai išduoti, pakeisti ar

panaikinti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

6. Leidimų dirbti išdavimo, panaikinimo ir sprendimų, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius, priėmimo procedūros, pradėtos iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, baigiamos vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

7. Prašymai išduoti nacionalines vizas darbo Lietuvos Respublikoje tikslu priimami iki 2023 m. birželio 16 d. Prašymai išduoti nacionalines vizas, pateikti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsuliniam departamentui arba Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms iki 2023 m. birželio 30 d., išnagrinėjami, sprendimai dėl nacionalinės vizos išdavimo arba neišdavimo priimami ir nacionalinės vizos išduodamos tose institucijose, kuriose prašymai buvo pateikti.

8. Ukrainos piliečiams, jų šeimos nariams ir asmenims be pilietybės, gyvenusiems Ukrainoje, pasitraukusiems iš Ukrainos į Lietuvos Respubliką dėl Rusijos Federacijos karinių veiksmų Ukrainoje ir pasinaudojusiems galimybe pradėti dirbti be leidimo dirbti arba be Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos priimamo sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio pagrindu išduodamas ir keičiamas netaikant Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nustatytos sąlygos, jeigu darbo santykiai tęsiami su tuo pačiu darbdaviu.

9. Jeigu iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos buvo pateiktas prašymas suteikti prieglobstį ar užsienietis užregistruotas Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje, Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 140¹³ straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 3 dalies 2 punkte nurodyti terminai skaičiuojami nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo ar užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje, atsižvelgiant į tai, kuri iš šių aplinkybių yra ankstesnė.

10. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, ekonomikos ir inovacijų ministras, socialinės apsaugos ir darbo ministras, sveikatos apsaugos ministras, užsienio reikalų ministras, vidaus reikalų ministras, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius, vyriausiasis valstybinis darbo inspektorius, Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius ir Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininkas:

1) iki 2022 m. liepos 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, išskyrus teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 1 straipsnio 2, 4 ir 5 dalių, 2, 3, 5–8, 10, 11, 13, 27, 30, 33 ir 49 straipsnių įgyvendinimu;

2) iki 2022 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 2, 10, 11, 13, 27 ir 30 straipsnių įgyvendinimu;

3) iki 2023 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 1 straipsnio 2, 4 ir 5 dalių, 3, 5–8, 33 ir 49 straipsnių įgyvendinimu.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda